

бидоха по мѣстата: ⁴споредъ палътъ имъ и споредъ дѣлата имъ ги сядихъ. (20) И когато влѣзохъ въ народитѣ дѣто отидохъ, ⁵омръсихъ свято то име дѣто се говорѣше за тѣхъ: Тѣзи сѣ людиецѣ на Иеова, и изъ земята му излѣзохъ. (21) Смилахъ се обаче ⁶заради свято то си име, което Ираилевѣтъ домъ омръси между народитѣ при които отидохъ. (22) За то кажи на Израилевѣтъ домъ: Така говори Господъ Иеова: ⁷Азъ не правя твоя заради васъ, доме Ираилевъ, ⁸а заради свято то мое име което омръсихте между народитѣ при които отидохте. (23) И ще освятя великото си име, ⁹омръсено между народитѣ, което омръсихте между тѣхъ; и ще познахъ народитѣ че азъ съмъ Господъ, говори Господъ Иеова, ¹⁰когато се освятятъ у васъ прѣдъ очитѣ имъ. (24) Защото ¹¹ще ви земя изсърбѣтъ народитѣ, и ще ги слобержъ отъ всичкитѣ мѣста, и ще ги доведатъ въ земята ви. (25) И ¹²ще порѣска върху васъ чиста вода, и ще се очистите: ¹³отъ всичкитѣ ви нечистоти и отъ всичкитѣ ви идоли ще ви очистятъ. (26) И ¹⁴ще ви дамъ ново сърдце, и новъ духъ ще вложатъ вътрѣ въ васъ, и като отнемъ каменното сърдце отъ палъта ви, ще ви дамъ плътско сърдце. (27) И ¹⁵ще вложатъ вътрѣ въ васъ Духъ си, и ще ви направятъ да ходите въ повелѣнията ми, и да пазите съдбитѣ ми, и да ги извършате. (28) И ¹⁶ще се населите въ земята която дадохъ на отцитѣ ви; и ¹⁷ще ги сте людие, и азъ ще ви съмъ Богъ. (29) И ¹⁸ще ви спасатъ отъ всичкитѣ ви нечистоти; и ¹⁹ще ви призвоятъ житото, и ще го умножатъ, и ²⁰не щатъ сече да ви докаратъ гладъ. (30) И ²¹ще умножатъ плодъта на дърветата и рожбитѣ на полето, за да не вземете вече поношение на гладъ между народитѣ. (31) И ²²ще споминете лукавигѣ си патища и дѣлата си не добри, и ²³ще се отзърнете

сами отъ себе си прѣдъ очитѣ си заради беззаконията си и заради мерзоститѣ си. (32) ²⁴Азъ не правя твоя заради васъ, говори Господъ Иеова, нека е извѣстно ямъ. Постидѣте се и се посрамѣте заради патищата си, доме Ираилевъ! (33) Така говори Господъ Иеова: Въ който денъ ви очистятъ отъ всичкитѣ ви беззакония, ще направятъ още да се населятъ градоветѣ, и ²⁵ще се сграждатъ запустѣнята. (34) И запустѣлата земя ще се обработи, мѣсто да стои запустѣла прѣдъ всякого който минава. (35) И ²⁶ще говорятъ: Тая земя, която бѣ запустѣла, станъ ²⁷както Едемскій рай; и градоветѣ запустѣнитѣ, и опустѣлитѣ, и съсипанитѣ укрѣпиха се, населиха се. (36) И народитѣ които сѣ останали около васъ ще познахъ че азъ Господъ съградохъ съсипанитѣ и насадихъ опустѣлитѣ. Азъ Господъ говорихъ, и ще извърша. (37) Така говори Господъ Иеова: ²⁸За това още ще бѣдъ потърсенъ отъ Ираилевѣтъ домъ да направятъ за тѣхъ, ²⁹да ги умножатъ съ чловѣци като стадо. (38) Като свято стадо, като стадото на Иерусалимъ въ празницитѣ му, така запустѣнитѣ градове ще станатъ пълни съ стада чловѣчески; и ще познахъ че азъ съмъ Господъ.

ГЛАВА 37. ¹Духъ сѣи дадохъ на кости и ²и рече ми: Сине чловѣчески, ³могатъ ли тѣзи кости да оживѣятъ? И рѣкохъ: Господи Иеова, ⁴ти знаешъ. (4) И рече ми: Пророчествувай надъ тѣзи кости и

и Гл. 7; 3. 18; 30; 39; 24. и Иса. 52; 5. Рим. 2; 24. и Гл. 20; 9, 14. и Псал. 106; 8; 9. и Гл. 20; 41. 28; 22. и Гл. 34; 13. 37; 21. и Евр. 10; 22. и Иер. 33; 8.

и Иер. 32; 39. Гл. 11; 19. и Гл. 11; 19. 37; 14. и Гл. 28; 25. 37; 25. и Иер. 30; 22. Гл. 11; 20. 37; 27. и Мат. 1; 21. Рим. 11; 26. и Псал. 105; 16. и Гл. 34; 29.

и Гл. 34; 27. и Гл. 16; 61. 63. и Леа. 26; 39. и Гл. 6; 9. 20; 43. и Втор. 9; 5. и Ст. 10. и Иса. 51; 3. и Гл. 28; 13. Ионилъ 2; 3. и Гл. 17; 24. 22; 14. 37; 14.

и Гл. 14; 3. 20; 3, 31. и Ст. 10. и Гл. 1; 3. и Гл. 3; 14. 8; 3. 11; 24. Лука 4; 1. и Втор. 32; 39. и 1 Цар. 2; 6. и Иован. 5; 21. Рим. 4; 17. 2 Кор. 1; 9.